

בש"פ 6646/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6646/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
מיום 13.7.2017 במ"ת 16665-08-16 שניתנה על ידי
כבוד השופט א' הימן

תאריך הישיבה: ז' באלול תשע"ז (29.8.17)

בשם העורר: עו"ד סתווית רייכמן

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

1. סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי "חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו".

2. כבר נפסק כי הוראה זו מאפשרת פתיחת חלונות פיקוח של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני המוגבלים "ככלל לצרכים אישיים חיוניים" (טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח") או לצרכים טיפוליים-שיקומיים ("פגישה עם קצין מבחן" או לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר) [בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (11.1.2017) (להלן: בש"פ 77/17)].

ואולם, לא ניתן להתעלם מהוראת הסיפא לסעיף החוק האמור בדבר התרת חלון פיקוח "לתכלית חשובה אחרת מטעמים שיירשמו".

3. באשר לתיבה זו, נפסק בבש"פ 77/17 הנ"ל כי "ככלל, "התאוררות" אינה מתיישבת עם מעצר, ואף אם אין לשלול לחלוטין חלון התאוררות, ודאי שיש להחיל כאן גישה מצמצמת למקרים חריגים" (בש"פ 77/17, שם, פסקה 15). ואכן, בית משפט זה הכיר באפשרות של פתיחת חלונות גם לצרכי התאוררות [רעו למשל: בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.2.2016)], אך אין בכך כדי לשנות מן הכלל הרואה באפשרות זו חריג השמור למקרים מיוחדים, אותו יש להחיל בצורה מצמצמת.

4. אין להתעלם מהטעמים שאותם מנתה באת כוחו של העורר, המצדיקים לשיטתה קבלת הערר - הן לעניין פתיחת חלונות התאוררות והן לעניין עצם המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני: שינוי בנסיבות חייו של העורר (עת נולדה זה לא מכבר בתו הבכורה); הזמן הממושך שחלף מאז נעצר העורר; התקופה הממושכת שבה הוא נתון במעצר (ארבעה חודשים מאחורי סורג ובריאח ויותר מחצי שנה בפיקוח אלקטרוני); הקפדתו על תנאי המעצר שנקבעו; האמור בתסקיר שירות המבחן העדכני; והשלמת טיפול משמעותי בן שישה חודשים בשירות המבחן; וכיו"ב. טעמים אלו, לצד מצבה הכלכלי הלא פשוט של משפחת העורר, יש בהם לכאורה כדי להצדיק פתיחת חלונות פיקוח.

5. לשיטת המשיבה יש לדחות את הערר, בין היתר נוכח: חומרת העבירות המיוחסות לעורר (כמפורט באישום הראשון לכתב האישום); העובדה שמשני תסקירים קודמים עולים קשיים מהותיים בעניינו של העורר (מוצגת בהם גישה נוקשה וכוחנית מצד העורר, ונסיון להרחיק עצמו באופן מוחלט ממעורבות בהתנהגות אלימה, ומוערך קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה, ברמה גבוהה); קיומו של עבר פלילי (הגם שמרוחק) והצורך לבחון בזהירות ובקפידה את האפשרות שאכן חל שינוי במאפייני העורר בתוך פרק זמן קצר יחסית בן כשישה חודשים.

6. באות כוח הצדדים חלוקות באשר לאופן שבו יש להתייחס לשחרורם ממעצר של מעורבים אחרים בפרשה, וכל אחת טענה כהבנתה בנדון. כשלעצמי, איני מייחס "לעניין ההשוואתי" משקל רב.

7. לאחר שמיעת טיעוני באות כוח הצדדים ועיון בחומר שמסרו לי, ראיתי לנכון לדחות את הערר. יובהר. יש לברך על השינוי המסתמן אצל העורר - כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן העדכני - אך אין בכך כדי להצדיק, לעת הזו, ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני והמתתו בחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בתנאים, או פתיחת חלונות התאוררות יומיים.

8. טוב יעשה העורר אם יבחן אפשרות השתלבות בעבודה מסודרת גם אם חלקית ויעתור, במסגרת בקשה חדשה לעיון חוזר, לבחינת אפשרות זו על ידי בית המשפט קמא. הדבר אף יתיישב עם הטענות שהועלו על ידו בדבר מצבה

הכלכלי המורכב של המשפחה.

9. הערר נדחה איפוא.

ניתנה היום, ז' באלול התשע"ז (29.8.2017).

שׁוֹפֵט
